

Městský soud v Praze

Slezská 9
120 00 Praha 2

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE pracoviště Slezská	
Došlo dne:	29 -04- 2015
.....krát.....příloh	
kolky	

V Praze dne 29. dubna 2015

Žalobce:

Národní filmový archiv,
IČ: 000 57 266
se sídlem: Praha 3, Žižkov, Malešická 2706/12

právně zastoupen JUDr. Ivanem Davidem, advokátem,
KMVS advokátní kancelář, s.r.o.,
se sídlem Praha 1, Hellichova 1, PSČ 118 00

Žalovaný:

Nadace české bijáky,
IČ: 242 44 341
se sídlem: Štětškova 1638/18, Nusle, 140 00 Praha 4

právně zastoupen Mgr. Radkem Pokorným, advokátem,
Advokátní kancelář Pokorný, Wagner & partneři, s.r.o.,
se sídlem Praha – Staré Město, Karolíny Světlé 301/8, PSČ 110 00

KMVS, advokátní kancelář, s.r.o.
118 00 Praha 1, Malá Strana, Hellichova 458/1
IČO: 27864898, DIČ: CZ27864898

**Žaloba z titulu nekalé soutěže a neoprávněného zásahu do
práva k názvu a pověsti právnické osoby**

dvojmo

Soudní poplatek bude uhrazen na výzvu soudu.

Přílohy: dle textu

- I. Žalobce je příspěvkovou organizací plnící v souladu se zák. č. 496/2012 Sb., o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi), resp. zák. č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, úlohu specializovaného archivu pro audiovizuální archiválie a zaměřenou mimo jiné na budování, ochranu, restaurování, vědecké zpracování a zpřístupňování národního filmového dědictví, resp. audiovizuálních archiválií, jakož i na všestranné šíření filmové kultury ve spolupráci s českými i zahraničními filmovými a kulturními institucemi. Dne 22. 4. 2015 žalobce zmocnil advokáta JUDr. Ivana Davida k zastupování při uplatňování právních prostředků ochrany proti nekalé soutěži a porušování práv k názvu a/nebo pověsti žalobce ze strany žalovaného.

Žalovaný je nadací zabývající se mimo jiné zajišťováním finančních a jiných prostředků na restaurování audiovizuálních archiválií.

Žalobce a žalovaný jsou v rozsahu uvedených činností mimo jiné v postavení soutěžitelů ve smyslu ust. § 2972 a násl. zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „**ObčZ**“). Restaurování audiovizuálních archiválií je činností, jíž ani žalobce ani žalovaný, v rozsahu činností, v kterém se na ní podílejí, nesledují dosahování zisku ve smyslu ust. § 420 odst. 1 ObčZ, a tedy předmětný spor se netýká jejich podnikatelské činnosti.

*Důkaz: výpis ze serveru ARES k žalobci
výpis z nadačního rejstříku žalovaného
plná moc právního zástupce žalobce*

- II. Dne 19. 6. 2013 uzavřel žalobce s žalovaným a dále se společností FILM SERVIS FESTIVAL KARLOVY VARY, a.s. Smlouvu o spolupráci, která byla posléze dne 19. 6. 2013 doplněna Dodatkem č. 1 (dále jen „**Smlouva**“).

Předmětem Smlouvy byla úprava práv a povinností smluvních stran v rámci jejich vzájemné spolupráce za účelem realizace digitálního restaurování audiovizuálních děl (čl. II. odst. 2.1 Smlouvy), a to za podmínek, které byly popsány zejména v čl. III. Smlouvy a dle metodiky digitalizace uvedené v Příloze č. 2 Smlouvy.

Důkaz: kopie Smlouvy o spolupráci ze dne 19. 6. 2013, včetně Dodatku č. 1 a všech příloh

- III. Dne 23. 7. 2014 žalovaný zveřejnil tiskovou zprávu - dokument nazvaný „**Otevřený dopis panu řediteli Národního filmového archivu PhDr. Michalu Bregantovi**“.

Zmíněný dokument byl vedle zveřejnění na webových stránkách s URL adresou <http://bijaky.cz/pressroom/otevreny-dopis-panu-rediteli-narodniho-filmoveho-archivu-phdr--michalu-bregantovi> mimo jiné rozeslán vybraným novinářům a České tiskové kanceláři.

Uvedený dopis obsahuje hned několik nepravdivých nebo zavádějících informací – např. tvrzení, že metodika žalobce pro digitalizaci filmů se odchýlila od „*původního striktního požadavku na 4K kvalitu*“ (když žádný takový požadavek nevyplývá ani ze Smlouvy ani z Přílohy č. 2 Smlouvy).

Uvedený dopis však zejména svým pojetím, tónem a celkovou stylizací vytváří zcela zavádějící a dehonestující obraz žalobce jako strany soustavně porušující Smlouvu a narušující spolupráci, jíž je tato Smlouva podkladem. Tak je zde například tvrzeno, že vždy po předání DCP (nosič) s digitalizovaným filmem žalobci „*NFA rozjelo svoji promo kampaň spojenou s projekcemi zdigitalizovaných filmů bez jakékoliv mediální účasti Nadace*“, když účast žalovaného na takových promo kampaních ze Smlouvy vůbec nevyplývá. Žalobce je také například osočován z toho, že žalovanému nepředal zdrojové materiály k filmům, ač na to měl „*více než rok*“, když žádnou takovou povinnost žalobce podle Smlouvy opět neměl. V obdobně nevěcném a zavádějícím duchu je v dopise generální ředitel Národního filmového archivu (žalobce), pan PhDr. Michal Bregant, prezentován jako někdo, kdo spolupráci záměrně narušuje z důvodu blíže neupřesněných „*osobních zájmů*“.

Dopis paradoxně výslovně připouští, že Smlouva byla porušena ze strany žalovaného, který bez jakéhokoliv právně relevantního důvodu odmítl předat DCP s digitalizovaným filmem „*Ostre sledované vlaky*“ žalobci, ač mu to Smlouva výslovně ukládala.

*Důkaz: Otevřený dopis panu řediteli Národního filmového archivu PhDr. Michalu Bregantovi
Printscreen z webu www.bijaky.cz s náhledem dokumentu*

- IV. Přes ostrý tón výše uvedeného otevřeného dopisu se žalobce opakovaně v rámci písemné korespondence, jakož i telefonické a osobní komunikace v průběhu několika následujících měsíců snažil spor smírně a mimosoudně s žalovaným vyřešit.

Žalobce tak mimo jiné i sám navrhl a vypracoval text společné tiskové zprávy, která by deklarovala zájem žalobce i žalovaného pokračovat v nastolené spolupráci a vysvětlit příčinu vzniklých neshod. Tento navrhovaný text žalobce zaslal žalovanému e-mailem dne 9. 9. 2014 s upozorněním, že pokud nebude společná tisková zpráva vydána (ať již v navržené nebo po oboustranné dohodě upravené podobě), bude nucen se proti otevřenému dopisu žalovaného veřejně ohradit.

Všechny pokusy žalobce o smírné řešení sporu – včetně výše uvedeného návrhu společné tiskové zprávy – však žalovaný odmítl, nebo na ně vůbec nereagoval!

S ohledem na tuto skutečnost byl žalobce nucen dne 7. 1. 2015 zveřejnit **Odpověď na otevřený dopis Nadace české bijáky**, v němž se pokusil nepravdivá tvrzení žalovaného z otevřeného dopisu uvést na pravou míru. Tento text žalobce byl formulován v maximálně vstřícném duchu a v jeho závěru žalobce zdůraznil, že „*má zájem na zachování prospěšných aktivit NČB a chce je i nadále podporovat [...]*“ a

uvedl, že pevně věří, že „zde existuje možnost smírného vyřešení celé záležitosti i perspektiva další spolupráce mezi NČB a NFA.“

Důkaz: E-mailová komunikace z 9. 9. 2014 + návrh společné tiskové zprávy
Odpověď na otevřený dopis Nadace české bijáky

- V. Dne 26. 1. 2015 zveřejnil žalovaný tiskovou zprávu – dokument nazvaný **„Digitální restaurování českých filmů brzdí nedodržování dohod ze strany Národního filmového archivu“**.

Zmíněný dokument byl vedle zveřejnění na webových stránkách s URL adresou <http://bijaky.cz/pressroom/tz-digitalni-restaurovani-ceskych-filmu-brzdi-nedodrzovani-dohod-ze-strany--narodniho-filmoveho-archivu> mimo jiné rovněž rozeslán vybraným novinářům a České tiskové kanceláři.

Uvedená tisková zpráva je opět plná nepravdivých a zavádějících informací, které vytvářejí značně nepříznivý obraz žalobce u veřejnosti. Zcela nepravdivá je hned úvodní věta v tiskové zprávě: „*Nedodržování dohod a smluv ze strany Národního filmového archivu (NFA), to je důvod, proč restaurování vybraných filmů v České republice nejde tak rychle, jak by mělo.*“ – Nejenom, že není pravdou, že by žalobce nedodržoval blíže neupřesněné „*dohody a smlouvy*“, ale především se zjevně rozchází se skutečností sdělení, že restaurování nejde „*tak rychle, jak by mělo*“. Digitalizace filmů ve skutečnosti postupovala přesně tím tempem, které bylo předvídáno Smlouvou, a které žalovaný svým podpisem této Smlouvy výslovně schválil.

Tisková zpráva opět pokračuje v nevěcné a emocionálně expresivní argumentaci ad personam, když napadá údajnou nekompetentnost generálního ředitele Národního filmového archivu PhDr. Michala Breganta, a tím potažmo vytváří nepříznivý dojem i o celé činnosti žalobce. Viz například nepravdivé a zcela nepodložené tvrzení: „*Michal Bregant postupně mění názory a jeho rozporuplná vyjádření na adresu restaurovaných děl znepokojují nejen odbornou veřejnost, ale i ty, kteří přispívají, ať již jednorázově, nebo dlouhodobě, na konto nadace.*“

Opakují se nepravdivé argumenty uvedené ve shora uvedeném otevřeném dopise z 23. 7. 2014. Je zde například citováno nepodložené prohlášení předsedy správní rady žalovaného ing. Petra Šikoše konstatující „*časté změny a nekonzistentnost v metodice a opakované zamlčování spolupráce nadace na digitálním restaurování ze strany NFA*“.

Spor týkající se výkladu Smlouvy je pak v tiskové zprávě účelově spojen se zcela jiným projektem, digitalizací filmu „Postřižiny“, aby byl navozen dojem, že žalobce porušuje své závazky i ve vztahu k jiným osobám. Přitom je v rozporu s platnou legislativou naznačováno, že nevydání zdrojových materiálů k „Postřižinám“ dokonce „*může být v rozporu se zákonem o archivnictví*“.

Tisková zpráva je pak uzavřena textem nevěcně zesměšňujícím žalobce: „*Národní filmový archiv v čele s Michalem Bregantem ovšem usiluje o to, vyrábět neautorizované verze filmů bez účasti jejich tvůrců a pod vedením svých mladých archivářů, ačkoli žádný z nich nemá kvalifikaci ani zkušenosti digitálního restaurátora a jediný technolog digitální laboratoře NFA nemá dokončené ani vysokoškolské magisterské vzdělání.*“

Žalobce byl nucen téhož dne, tedy 26. 1. 2015, na tuto tiskovou zprávu žalovaného reagovat zveřejněním **Stanoviska NFA k tiskové zprávě Nadace české bijáky**, kde se pokoušel opět uvádět mylné a zavádějící informace na pravou míru.

Důkaz: text Digitální restaurování českých filmů brzdí nedodržování dohod ze strany Národního filmového archivu
Printscreen z webu www.bijaky.cz s náhledem dokumentu
Stanovisko NFA k tiskové zprávě Nadace české bijáky

- VI. Žalovaný průběžně publikoval a nadále publikuje i další prohlášení a materiály, která mají za cíl soustavně budovat negativní obraz o žalobci; tato prohlášení jsou přitom pravidelně rozepisována i novinářům, případně zveřejňována na facebookové stránce žalovaného www.facebook.com/bijaky.

Příkladem může být text „**Nadace české bijáky předala veškeré podklady právní kanceláři**“ datovaný 25. 2. 2015, kde je mimo jiné citován předseda správní rady žalovaného ing. Petr Šikoš, který zde opět bez doložení důkazů zpochybňuje „*dodržování smluv a podmínek spolupráce*“ ze strany žalobce. Tento text byl uveřejněn na webových stránkách s URL adresou <http://www.bijaky.cz/pressroom/tz-nadace-ceske-bijaky-predala-veskere-podklady-pravni-kancelari> a opět rovněž rozepisován vybraným novinářům a České tiskové kanceláři.

Důkaz: text Nadace české bijáky předala veškeré podklady právní kanceláři
Printscreen z webu www.bijaky.cz s náhledem dokumentu

- VII. Vzhledem k neustávajícím a stupňujícím se útokům ze strany žalovaného na žalobce byl žalobce nucen prostřednictvím svého právního zástupce dne 26. 2. 2015 zaslat žalovanému **Výzvu k upuštění od protiprávního jednání**.

V této výzvě žalobce žalovanému ozřejmil, v čem a za jakých důvodů spatřuje protiprávnost jeho jednání, a vyzval jej k okamžitému ukončení šíření „Otevřeného dopisu panu řediteli Národního filmového archivu PhDr. Michalu Bregantovi“ ze dne 23. 7. 2014 a textu „Digitální restaurování českých filmů brzdí nedodržování dohod ze strany Národního filmového archivu“ ze dne 26. 1. 2015, jakož i všech dalších souvisejících materiálů, které zasahují do práv žalobce. Žalobce dále žalovaného vyzval, aby k rukám jeho právního zástupce nejpozději do 10. 3. 2015 zaslal čestné prohlášení, že uposlechl výzvy a upustil od dalšího protiprávního jednání. Žalobce

žalovaného upozornil, že v případě nerespektování výzvy bude nucen podniknout odpovídající právní kroky k ochraně svých práv.

Žalovaný na shora uvedenou výzvu nereagoval a proto jej žalobce dne 25. 3. 2015 dalším dopisem naposledy vyzval k respektování výzvy a prodloužil lhůtu, do níž požadoval odpověď do 31. 3. 2015.

Žalovaný na výzvu ani po upomínce nereagoval a místo toho zveřejnil dne 3. 4. 2015 další tiskovou zprávu s názvem „**Další reakce na otevřený dopis na sebe nenechala dlouho čekat. Stojí ale za to!**“. V této tiskové zprávě žalovaný zveřejnil celé text předžalobní výzvy žalobce, který bagatelizoval, a prohlásil, že jej nebude „*více komentovat*“.

Teprve dne 16. 4. 2015 obdržel žalobce od právního zástupce žalovaného reakci na svou výzvu datovanou ke dni 15. 4. 2015 a nadepsanou „**Reakce na výzvu k upuštění od protiprávního jednání a upozornění na možný neoprávněný zásah do pověsti Nadace české bijáky, popř. nekalosoutěžní jednání**“. Z tohoto dopisu vyplývá, že žalovaný odmítá všechny nároky žalobce a nepřipouští protiprávnost svého jednání, které se snaží bagatelizovat. Jediným skutečně novým argumentem žalovaného, který se objevil v tomto dopise, je tvrzení, že žalobce je „nepochybně“ osobou veřejného zájmu a jako takový musí akceptovat větší míru „veřejné kritiky“, než soukromé subjekty. Tento argument považuje žalobce v daném případě za absurdní už z toho důvodu, že „kritika“, kterou ve vztahu k žalobci vykonává žalovaný, jistě nemá „veřejný“ charakter; žalovaný ve shora uvedených textech záměrně uvádí o žalobci nepravdivé, klamavé a zavádějící informace týkající se smluvní spolupráce mezi nimi; žalovaný tedy rozhodně nemůže být vnímán jako nestranný zástupce veřejnosti, tím spíše, že „kritika“ žalovaného se netýká veřejné činnosti žalobce, ale právě údajného neplnění uvedené smlouvy. I v případě skutečné veřejné kritiky osob veřejného zájmu je pak nezákonná taková kritika, která je vykonávána s cílem kritizovanou osobu potupit; konečně je při výkonu kritiky třeba rozlišovat mezi skutkovými tvrzeními a hodnotícími soudy: v případě skutkových tvrzení (a takovými jsou i všechna shora uváděná tvrzení žalovaného), musí být ten, kdo tato tvrzení činí, schopen je prokázat. (Srov. např. rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci *Lingens proti Rakousku*.)

S ohledem na skutečnost, že z uvedeného dopisu žalovaného je patrné, že žalovaný nadále nemá zájem na smírném ukončení sporu a naopak se tento spor opět pokouší dále eskalovat – vyjma opakování nepravdivých a zavádějících informací též uplatňováním nepodložených „protinároků“ – upozornil žalobce žalovaného dopisem ze dne 23. 4. 2015, že nemá za dané situace jinou možnost, než se svých nároků domáhat žalobou. V tomto dopise zároveň žalobce uvedl, že v případě skutečného zájmu žalovaného na smírném vyřešení věci zůstává nadále otevřen konstruktivnímu řešení.

*Důkaz: Výzva k upuštění od protiprávního jednání ze dne 26. 2. 2015
Výzva k odpovědi na předžalobní výzvu ze dne 25. 3. 2015*

Text Další reakce na otevřený dopis na sebe nenechala dlouho čekat. Stojí ale za to!

Printscreen z webu www.bijaky.cz s náhledem dokumentu

Odpověď žalovaného žalobci ze dne 15. 4. 2015

Dopis žalobce žalovanému ze dne 23. 4. 2015

VIII. Žalobce je přesvědčen, že shora popsané jednání žalovaného, které se vyznačovalo opakovaným zveřejňováním nepravdivých, zavádějících a žalobce zlehčujících tvrzení (jak rozebráno výše), je protiprávní z těchto důvodů:

a) **Protiprávní zasažení do dobrého jména (názvu) a pověsti žalobce** dle ust. § 135 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, které uvádí:

(1) Právnícká osoba, která byla dotčena zpochybněním svého práva k názvu nebo která utrpěla újmu pro neoprávněný zásah do tohoto práva, nebo které taková újma hrozí, zejména neoprávněným užitím názvu, se může domáhat, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.

(2) Stejná ochrana náleží právnícké osobě proti tomu, kdo bez zákonného důvodu zasahuje do její pověsti nebo soukromí, ledaže se jedná o účely vědecké či umělecké nebo o tiskové, rozhlasové, televizní nebo obdobné zpravodajství; ani takový zásah však nesmí být v rozporu s oprávněnými zájmy právnícké osoby.

V této souvislosti žalobce připomíná ustálenou judikaturu, podle níž pokud někdo šíří tvrzení způsobilé zasáhnout do dobré pověsti právnícké osoby, leží na takovém šířiteli důkazní břemeno týkající se pravdivosti těchto tvrzení. Takto opakovaně judikoval i Nejvyšší soud ČR, např. v rozhodnutí sp. zn. 30 Cdo 1385/2006, kde uvedl: „Dokud není prokázán opak, předpokládá se, že právnícká osoba má [dobrou] pověst. Není proto věcí žalobce, domáhajícího se ochrany [dobré] pověsti právnícké osoby, aby prokazoval, že (difamující) tvrzení žalovaného jsou nepravdivá.“

b) **Nekalá soutěž ve formě porušení tzv. generální klauzule** obsažené v ust. § 2976 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, které uvádí:

Kdo se dostane v hospodářském styku do rozporu s dobrými mravy soutěže jednáním způsobilým přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům, dopustí se nekalé soutěže. Nekalá soutěž se zakazuje.

Nekalá soutěž ve formě porušení zvláštní skutkové podstaty zakázaného zlehčování obsažené v ust. § 2984 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, které uvádí:

Zlehčováním je jednání, jímž soutěžitel uvede nebo rozšiřuje o poměrech, výkonech nebo výrobku jiného soutěžitele nepravdivý údaj způsobilý tomuto soutěžiteli přivodit újmu.

- IX. Žalobce by závěrem rád zdůraznil, že výše uvedené texty a další aktivity žalovaného jej mimo jiné setrvale silně poškozují nejen u široké veřejnosti, ale i v očích jeho českých i mezinárodních partnerů. Žalobce v současnosti realizuje i připravuje několik projektů týkajících se restaurování českých filmů. K nejvýznamnějším z nich patří aktuálně běžící mezinárodní projekt „**Digitální restaurování českého filmového dědictví**“, v jehož rámci na základě smlouvy z 26. 3. 2015 žalobce zadal předním maďarským digitalizačním laboratořím Magyar Filmlabor zakázku na restaurování, resp. digitalizaci 10 českých filmů a filmových programů (mimo jiné Dobrý voják Švejk, Adéla ještě nevečeřela, Adelheid atd.). Aktivity žalovaného i jeho shora popsané texty tedy žalobce i v současnosti silně poškozují a působí mu nevratnou a stále se zvyšující újmu.

Žalovaný se přitom snaží maximalizovat mediální dopad svých aktivit namířených proti žalobci. Žalovaný například v minulosti sponzoroval kampaň proti žalobci, v jejímž rámci mimo jiné šířil formou placené inzerce na sociální síti Facebook tiskovou zprávu Českého filmového a televizního svazu FITES, z.s., která informovala o případu nijak nesouvisejícím se žalovaným, resp. se smlouvou, kterou má žalovaný uzavřenou se žalobcem, konkrétně o ukončení konkrétní smluvní spolupráce mezi žalobcem a Akademií múzických umění v Praze.

Díky tomu, že žalovaný rozesílá své tiskové zprávy do České tiskové kanceláře i jednotlivým novinám, objevily se shora uvedené nepravdivé informace žalovaného v uplynulých měsících v řadě celostátních i regionálních novin a časopisů, včetně například Lidových novin nebo deníku Metro.

- Důkaz:* Článek „Kříženecký, Švejk, Popelka i masožravá Adéla. Filmy známé i neznámé získávají digitalizací nový život“ shrnující aktuální projekt digitalizace NFA
 Žalovaným placený inzerát na síti Facebook – Tisková zpráva FITES
 Článek „Až příliš ostře sledované filmy“ v deníku Lidové noviny
 Článek „Česká klasika. Digitalizace filmů pokračuje, ale šnečím tempem, kritizuje Nadace české bijáky“ v deníku Metro

- X. S ohledem na vše shora uvedené žalobce navrhuje, aby Městský soud v Praze vydal následující

rozsudek:

- I. **Žalovaný je povinen odstranit z internetové URL adresy <http://bijaky.cz/pressroom/otevreny-dopis-panu-rediteli-narodniho-filmoveho-archivu-phdr--michalu-bregantovi> zde zveřejněný text s názvem „Otevřený dopis panu řediteli Národního filmového archivu PhDr. Michalu Bregantovi“.**
- II. **Žalovaný je povinen odstranit z internetové URL adresy <http://bijaky.cz/pressroom/tz-digitalni-restaurovani-ceskych-filmu-brzdi->**

nedodržování dohod ze strany --narodního filmového archivu zde zveřejněný text s názvem „Digitální restaurování českých filmů brzdí nedodržování dohod ze strany Národního filmového archivu“.

- III. Žalovaný je povinen zdržet se šíření textu s názvem „Otevřený dopis panu řediteli Národního filmového archivu PhDr. Michalu Bregantovi“ tohoto znění:

„Vážený pane řediteli,

dovolte nám, abychom tímto zrekapitulovali naši již tříletou spolupráci na digitálním restaurování Zlatého fondu české kinematografie a zároveň tím i vysvětlili situaci spojenou s předáním DCP Ostře sledovaných vlaků.

Posláním naší Nadace od jejího založení byla podpora digitálního restaurování filmů v ČR. V roce 2011, při projekci Markety Lazarové na Mezinárodním filmovém festivalu v Karlových Varech, vyzýval tehdejší ministr kultury soukromé subjekty, aby se do tohoto procesu zapojily a přislíbil dokonce 50% účast státu na každém takovém projektu. Založili jsme tedy Nadaci české bijáky a jako jediný subjekt v ČR, i bez přislíbené státní účasti, započali se systematickým digitálním restaurováním českých filmů do nejvyšší možné kvality.

Od počátku jsme si byli vědomi, že tato práce musí probíhat pod vedením odborníků, a proto jsme navázali spolupráci s NFA, na doporučení archivu s UPP a s Asociací českých kameramanů. Při restaurování jsme vždy striktně vycházeli z metodiky, kterou nám dodal NFA. Bohužel se tato metodika, z našeho pohledu velmi nekompetentně, v průběhu tří let často měnila (od původního striktního požadavku na 4K kvalitu, která je nyní zpochybňována a jsou upřednostňovány výrazně levnější varianty 2K, HD až k diskuzi o zanechání či odstranění chlupů v okeničkách apod.).

V dnešní době, a potvrdí to většina neziskových organizací, není jednoduché získávat prostředky veřejnou sbírkou či prostřednictvím sponzorů. Převážná část aktivit Nadace české bijáky je tedy stále hrazena jejími zakladateli.

Celý proces je nyní nastaven tak, že NFA předá zdrojové materiály Nadaci, ta je nechá digitálně zrestaurovat v UPP a následně je předá zpět NFA, aniž by měla sebemenší finanční podíl na distribuci filmů, a tak alespoň částečně mohla získané prostředky použít na restaurování dalších filmů.

Je pro nás proto nepochopitelný přístup NFA, který ačkoli od Nadace každoročně získá digitálně zrestaurovaný film v nejvyšší kvalitě 4K (na kvalitu procesu digitalizace dohlíží po celou dobu zástupci z NFA) a aniž by zatížil státní rozpočet potažmo daňové poplatníky, činnost Nadace v lepším případě ignoruje, častěji však přímo poškozují.

A tímto se dostáváme k aktuální situaci spojené s předáním DCP Ostře sledovaných vlaků. Dle třístranné smlouvy NČB, NFA a MFFKV je povinností těchto tří stran vybrat každoročně do 31. ledna nový film pro digitální restaurování v daném roce. Poté je povinností NFA předat do 14 dnů Nadaci zdrojové materiály a ta je následně předá UPP ke zpracování. Bohužel u všech tří filmů, které nám NFA do této chvíle předal, došlo z dosud nevysvětlených důvodů, vždy k prodlevě v předání, což zapříčinilo zbytečné vícenáklady spojené s nutností zavedení vícesměnného provozu v UPP.

K dalším poškozením činnosti Nadace ze strany NFA došlo vždy po předání DCP zpět do NFA. Vždy po předání NFA rozjelo svoji promo kampaň spojenou s projekcemi zdigitalizovaných filmů bez jakékoli mediální účasti Nadace. Nikdy nám nebyl včas sdělen termín ani místo projekcí, vše jsme se dozvídali až ex post z tisku, tudíž bez možnosti oslovit širokou veřejnost pro potřeby veřejné sbírky.

Tato neudržitelná situace nás proto přinutila ke změně postoje k NFA. Z původního, zřejmě naivního pocitu, že nám jde o stejnou věc tj. pomáhat českému filmu jsme vystřízlivěli a aniž bychom, pane řediteli, chtěli pátrat po Vašich osobních zájmech, jsme se rozhodli v naší práci pokračovat s větší obezřetností.

V tuto chvíli cítíme zodpovědnost i za ostatní přispěvatele Nadace a nechceme, aby jejich dobrovolné příspěvky byly vynakládány nevhodně. Žádáme proto o důsledné dodržování sjednaných smluv a o korektní informování veřejnosti o procesu digitálního restaurování v ČR.

Bohužel jedinou možností, po předchozím porušení smluv a dohod ze strany NFA, je důsledné trvání na předání zdrojových materiálů k dalším filmům (odsouhlasených NFA) před předáním DCP Ostře sledovaných vlaků. Vracíme se tedy k našemu původnímu návrhu, který nebyl ze strany NFA dosud vyslyšen a žádáme o vydání zdrojových materiálů ke všem dohodnutým filmům. Seznam filmů byl společně s NFA a MFFKV odsouhlasen v polovině roku 2013. Na přípravu zdrojových materiálů měl tedy archiv více než rok. Zajistíme tak kontinuitu naší práce a zároveň snížíme náklady na celkový proces. Současně žádáme o metodiku, která bude zcela jasná a v nejbližších letech neměnná!

Pro naši práci je do budoucna nepřijatelné, abychom byli nuceni své síly napínat nikoli na hlavní cíl Nadace tj. restaurování českých filmů a tím jejich propagaci a uchování pro budoucí generace, ale na obhajobu prosté existence iniciativy, k jejímuž vzniku vybízelo v roce 2011 Ministerstvo kultury.

Uvědomujeme si, že vzhledem k finanční náročnosti digitalizace a vysokému počtu filmů určených k digitalizaci, nemůže celý proces zastřešovat a financovat jediný subjekt a vítáme iniciativy všech, kteří se na digitálním restaurování chtějí podílet. Ať se jedná o Státní fond kinematografie, NFA,

Ministerstvo kultury či další soukromý subjekt, jako je Nadace české bijáky. Jen osoba s vlastními, ne příliš transparentními, úmysly či s absolutní absencí elementárních ekonomických znalostí a bez respektu k vynakládání státních prostředků by se tomuto spojení sil, při dodržení jednotné metodiky, bránila.

Věříme, že případné osobní zájmy ustoupí vyššímu cíli, kterým digitální restaurování českých filmových klenotů bezesporu je.

Za Nadaci české bijáky její zakladatelé

Ing. Petr Šikoš, předseda správní rady

Ing. Alice Šikošová, místopředsedkyně správní rady

Ing. Petřena Slámová, místopředsedkyně správní rady

Pro dokreslení nekorektního informování veřejnosti ze strany NFA přikládáme několik odkazů:

<http://www.youtube.com/watch?v=cbaekowkrc4>

<http://www.culturenet.cz/aktuality/digitalni-restaurovani-filmu-prednaska/n:13597/>

http://kultura.idnes.cz/narodni-filmovy-archiv-slavi-vyroci-d7w-/filmvideo.aspx?c=A121207_131937_filmvideo_ob

a textu s názvem „Digitální restaurování českých filmů brzdí nedodržování dohod ze strany Národního filmového archivu“ tohoto znění:

„PRAHA 26. 1. 2015 Nedodržování dohod a smluv ze strany Národního filmového archivu (NFA), to je důvod, proč restaurování vybraných filmů v České republice nejde tak rychle, jak by mělo. Přitom v roce 2013 byla sepsána třístranná dohoda mezi NFA, KVIFF a Nadací české bijáky (NČB) o digitálním restaurování vybraných 12 filmů.

Dosud byly zrestaurovány pouze tři filmy – Hoří, má panenko, Všichni dobří rodáci a Ostře sledované vlaky –, a to díky Nadaci české bijáky, která zajistila soukromé prostředky na restaurování filmů a hodlá v tom i nadále pokračovat. Přitom ze strany NFA, respektive jejího generálního ředitele Michala Breganta, je do procesu vnášena nejistota. Michal Bregant postupně mění názory a jeho rozporuplná vyjádření na adresu restaurovaných děl znepokojují nejen odbornou veřejnost, ale i ty, kteří přispívají, ať již jednorázově, nebo dlouhodobě, na konto nadace.

„Naším cílem je naplnit podepsanou dohodu a zrestaurovat vybrané filmy, ale přestože jsou filmy již dopředu známy, NFA opakovaně dodává zdrojové materiály s prodlením, čímž zapříčiňuje navýšení finančních nákladů. Co je však možná ještě podstatnější, jsou časté změny a nekonzistentnost v metodice

a opakované zamlčování spolupráce nadace na digitálním restaurování ze strany NFA,“ uvádí předseda správní rady Nadace české biografie Petr Šikoš. Nadace do digitalizace za dobu své existence vložila již přes 4,5 milionu Kč a doposud se nikdo z jejích představitelů nedočkal jakékoli pozitivní odezvy, přičemž nejsou digitálně zrestaurované filmy zaúčtovány ve výročních zprávách NFA a Státního fondu kinematografie (SFK). Když nadace na tuto skutečnost upozornila, zástupci obou institucí existenci daru zpochybnili. To je samo o sobě více než demotivující.

„Přes to všechno se zástupci NFA při prezentaci námi digitálně zrestaurovaných filmů v zahraničí pyšní tím, jak se jim daří zapojovat soukromé subjekty do financování digitalizace,“ dodává posmutněle Petr Šikoš.

Vyjádření na téma digitální restaurace, která v posledních letech zaznívají z úst generálního ředitele NFA, významně a negativně ovlivňují fundraisingové aktivity nadace. Ta na svých webových stránkách informuje o tom, co dělá, proč je to důležité a jak mohou jednotlivci přispívat. Na druhé straně je slyšet v médiích, že digitální restaurování realizuje NFA bez zapojení jakýchkoli dalších subjektů, což není pravda. Dále NFA proklamuje, že stačí pouze HD kvalita ze starých kopií a další digitalizace filmů z negativů pro kina se může udělat později, protože na kvalitu 4K nikdo nedá peníze, a navíc je to zbytečný luxus.

Opak je však bohužel pravdou, v situaci, kdy již nyní lze koupit televize s 4K rozlišením, je digitalizování do HD vysloveně plýtváním veřejných prostředků. Při následném restaurování do 4K se totiž bohužel na HD nedá navázat a práce musí být zahájena od začátku.

*„Vžijte se pak do role našeho přispěvatele, který přispěl na digitální restaurování filmu *Ostře sledované vlaky* na transparentní účet částkou, například tisíc korun. Poté si přečte nebo poslechne rozhovor se zástupci NFA. Necítil byste se ošizen či podveden?“ uvádí Petr Šikoš.*

Na základě výše uvedených skutečností zaslala loni nadace otevřený dopis generálnímu řediteli NFA.

*A v současné době řeší nadace další spor. Po dohodě s Jiřím Menzelem hodlá restaurovat film *Postřižiny* a uvést ho na letošním karlovarském filmovém festivalu v obnovené premiéře. Pan režisér přislíbil svou osobní účast na úhradě nákladů spojených s digitální restaurací.*

Národní filmový archiv však dosud nevydal zdrojový materiál. A to i přesto, že jsou pan režisér a jeho kameraman tvůrci filmu, což už může být v rozporu se zákonem o archivnictví. Důvodem k nevydání zdrojového materiálu má být údajně fakt, že kameraman Jaromír Šofr zastává odlišný názor na digitální restauraci než Státní fond kinematografie a NFA.

„Domnívám se, že je třeba přiblížit se restaurováním co nejvíce původnímu vzhledu filmu, postupovat podle transparentní metodiky a respektovat při tom obrazový koncept filmu. To je ostatně uvedeno i v Etickém kodexu Asociace filmových archivářů (Association of Moving Image Archivists, AMIA), který ukládá restaurátorům, aby činili taková rozhodnutí, která budou v souladu se záměry tvůrců,“ pokračuje Jaromír Šofr.

Národní filmový archiv v čele s Michalem Bregantem ovšem usiluje o to, vyrábět neautorizované verze filmů bez účasti jejich tvůrců a pod vedením svých mladých archivářů, ačkoli žádný z nich nemá kvalifikaci ani zkušenosti digitálního restaurátora a jediný technolog digitální laboratoře NFA nemá dokončené ani vysokoškolské magisterské vzdělání.

Nadace české bijáky vznikla na popud výzvy Ministerstva kultury na Mezinárodním filmovém festivalu v Karlových Varech, kde Karlovarský filmový festival prezentoval první digitálně zrestaurovaný film Markéta Lazarová, aby pokračovala v započaté tradici uvádět obnovené premiéry nejvýznamnějších českých filmů, tvořících naše kulturní dědictví, ve vysoké kvalitě, srovnatelné s tím, jak se to dělá v zahraničí. Nadace od svého založení v roce 2012 zajistila digitální restauraci tří filmů do kvality 4K, na které zajistila finance v hodnotě 4,5 milionu korun. Jedná se o film Hoří, má panenko, Všichni dobří rodáci a Ostře sledované vlaky. Nadace velmi úzce spolupracuje se společností Universal Production Partners, která technicky digitální restauraci provádí.“

- IV. Žalovaný je povinen do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku zveřejnit zřetelným způsobem po dobu 1 měsíce na úvodní straně (homepage) webových stránek www.bijaky.cz a www.facebook.com/bijaky celý text omluvy tohoto znění:

„OMLUVA NÁRODNÍMU FILMOVÉMU ARCHIVU:

Omlouváme se Národnímu filmovému archivu za nepravdivé, klamavé a zlehčující informace týkající se spolupráce probíhající na základě Smlouvy o spolupráci ze dne 19. 6. 2013 mezi Národním filmovým archivem, Nadací české bijáky a FILM SERVIS KARLOVY VARY, a.s. Tyto informace obsažené v tiskových zprávách Nadace české bijáky s názvem „Otevřený dopis panu řediteli Národního filmového archivu PhDr. Michalu Bregantovi“ ze dne 23. 7. 2014 a „Digitální restaurování českých filmů brzdí nedodržování dohod ze strany Národního filmového archivu“ ze dne 26. 1. 2015, mimo jiné uváděly, že Národní filmový archiv nedodržuje dohody a smlouvy, a to je důvod, proč restaurování filmů v České republice nejde tak rychle jak by mělo, dále že metodika Národního filmového archivu se odchyluje od původního striktního požadavku na 4K kvalitu digitalizovaných filmů, i to, že Národní filmový archiv neplní povinnosti, ke kterým však nebyl smluvně zavázán. Předmětnými informacemi Nadace české bijáky vytvářela mylnou představu

o obsahu uvedené smlouvy a o jejím neplnění ze strany Národního filmového archivu a neoprávněným způsobem tak zasáhla do práv Národního filmového archivu.“

- V. Žalovaný je povinen zveřejnit zřetelným způsobem v denících Lidové noviny a Metro ve třech po sobě jdoucích vydáních v rozsahu minimálně ½ strany omluvu tohoto znění:

„OMLUVA NÁRODNÍMU FILMOVÉMU ARCHIVU:

Omlouváme se Národnímu filmovému archivu za nepravdivé, klamavé a zlehčující informace týkající se spolupráce probíhající na základě Smlouvy o spolupráci ze dne 19. 6. 2013 mezi Národním filmovým archivem, Nadací české bijáky a FILM SERVIS KARLOVY VARY, a.s. Tyto informace obsažené v tiskových zprávách Nadace české bijáky s názvem „Otevřený dopis panu řediteli Národního filmového archivu PhDr. Michalu Bregantovi“ ze dne 23. 7. 2014 a „Digitální restaurování českých filmů brzdí nedodržování dohod ze strany Národního filmového archivu“ ze dne 26. 1. 2015, mimo jiné uváděly, že Národní filmový archiv nedodržuje dohody a smlouvy, a to je důvod, proč restaurování filmů v České republice nejde tak rychle jak by mělo, dále že metodika Národního filmového archivu se odchyluje od původního striktního požadavku na 4K kvalitu digitalizovaných filmů, i to, že Národní filmový archiv neplní povinnosti, ke kterým však nebyl smluvně zavázán. Předmětnými informacemi Nadace české bijáky vytvářela mylnou představu o obsahu uvedené smlouvy a o jejím neplnění ze strany Národního filmového archivu a neoprávněným způsobem tak zasáhla do práv Národního filmového archivu.“

a ve stejném znění zaslat tuto omluvu písemně generálnímu řediteli Národního filmového archivu, a to vše do 7 dnů od právní moci rozsudku.

- VI. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náklady soudního řízení do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Národní filmový archiv